

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Mattheo apostolo [et] euangelista. Cap[itulum]. c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Immortale a dño corona percipere meruerunt
xiiij. kalen. octobris: ut ait ado in martylogio.

De sanctis Felice et constantia
martyribus. *Lap. xci.*

Felix presbyter et constantia mar-
tyres tpe psecutionis. Ne-
rontis imperatoris apud nunciatā cl-
uitatē passi sunt. Qui rabie dicti ce-
saris in xpianos crescēt: dum xpim
cōfiteri nō dubitassent: gladio capite celi mar-
tyris consumauerunt. xiiij. kal. octobris. hec aдо.

De sanctis Fausta et euilasius
martyribus. *Lap. xcii.*

Fausta virgo
et euilasius marty-
res apud cyzicū cl-
uitatem passi sunt:
sub maximiano imperatore.
Luz em fausta esset infantula
annoz. xiiij. filia gemelli pre-
crois cluitatis: parentibz am-
bobus orbata: xpim dñi clara
cōfitebatur voce. Dissus est igit euilasius pre-
ses annoz. xl. a maximiano augusto ad cyzicū
cluitatē. Qui puerā derēta fecit radi: et ad tur-
pitudinē decaluarti. Sicqz in equuleo suspendi
et torqueri. Satimqz coruscationibus factis:
multi ministrorum occisi sunt. Deinde in locu-
lis missa: dum ab hora prima diei usqz ad serrā
serra ferrea secaretur: nec in aliquo ledi posset:
predicante virgine gloriam christi: euilasius
pres conuersus ipsam dimisit: et baptisnum
suscepit. Deinde maximianus hoc auditio misit
alium presidem nomine crācum: quem surare
fecit ne vnc̄ crederet in christum. Qui euilas-
sium et faustam insit comprehendit: et euilasium
in equuleo suspendi et torqueri. Faustum nō si-
cut crepidas capite: fronte: facie: pectori: toro
et corpore clavis configit. Cum autē ille aper-
mansisset: mandauit eam cum euilasio in sartas
ginem mitti: et plumbo bullēte ollam repleri.
Quibus orantibus et psallentibus: plumbum
sicut aqua tepida refrigerarum est. Sancti nō
quasi in balneo iacentes: voce ipsos de celo vo-
cante spiritum emiserunt. xiiij. kalen. octobris.

De sancto Philiato episcopo et
martyre. *Lap. xciii.*

Phiatus et marty-
passus est in ter-
ritorio Baua et
itrane ciuitatis
temporibus valeriani et galie-
ni imperatorum sub persecu-
tione allemanorum: qui ab oc-
cidente aduersus republikā
cū rege ipso herode cōueniē-

Octauus

tes: transmisso regno gallias infestabant. Des-
eruntqz ad montem gedronem in solo gauali-
tane ciuitatis positum: ad quam gaualians ci-
ues quasi in presidium confugerant: quem ipsi
hostes per biennium obsiderunt. Sed beatus
episcopus cum populo suo in ipso monte non
erat: eo qz in alto sibi monte cellam construe-
rat: in qua lectioni et orationi insistebat. Eum
igitur hostes episcopum ibidem esse compri-
uit: ad eum accedunt: et sperantes per hoc po-
pulum obsecsum flectere: persuatum capiunt: et
ut suos cives ad se tradendum hostibus indu-
cat compellunt. Recusantem nō hoc facere: su-
stibus grauissime cedunt: et ducentes illum ad
gaualitanam quam ceperant ciuitatem: cū nec
ipsum ad limnolandum idolis compellere pos-
sent: in ignem miserunt. Sed cum inde ille fuis-
euasisset: lanceis et cultris pluribus ipsum pla-
gis confoderunt. Redentes autem ad gedro-
nem monte: populo libertatem egrediendi con-
cedunt: illisqz exētibus et ad episcopum suum
semine cem recurrentibus: germani oppidum
capiunt: et totaliter rastauerunt. Sanctus autē
martyr vulneribus persecutorum attritus: in-
ter ouī suarum manus post dies modicos emi-
sit spiritum duodecimo kalen. octobris. Sepul-
tusqz est in subterranea crypta propter persecu-
tionem paganozum: qui nec sanctorum cadaue-
ribus indulgebant.

De sancto Eulogio presbyte-
ro. *Lap. xciv.*

Eulogius

presbyter: vi in
vitio patrum ha-
betur: i heremo
de scyphē egypti
priorum claruit. Qui cogita-
tiones hominū cognoscens:
cum quosdam aliquādo indi-
gne velle communicare vide-
ret: singlōs remouebat: et eoz
eis cogitationes deregebat: donec omnes per
penitentiam purgabant: et sic illos ad cōmuniō-
nem admiscebatur. Quidenit autē in heremo de scy-
phē duodecimo kalen. octobris.

De sancto Mattheo apostolo et
euangelista. *Lap. c.*

Mattheus

apostolus et euā-
gelista ex tribu
leui progenitus
a qua et hī nos
men assumpit: ex publico au-
tem thelonearis opere publis-
canus appellatus ex publica-
nis a dño ad penitentia voca-
tus: et in aplatū trāslatus est;

De sanctis in mense septembribus occurrentibus. Fo. ccxri.

Hic p[ro]m[ptu]r in iudea patria lingua. i. hebreia scripsit euāgelium: quod qui postmodum in grecū translulerit: non satis claret. In quo quidē euāgelio: vt h[ab]ero afferit. Ubi cung[er] euāgelista veteris scripture testimonij ritur: non sequitur sepraginta interpretū auctoritatē: sed hebrei cam veritatem. Qui post ascensionē dñi primū in egypto predicanū: deinde ad ethiopiam trās- fuit: t[em]p[or]e veniens in chitarem eorum regiam: que dicitur naroobet: i. qua rex egyp[ti]us regnabat: inuenit ibi dnos magos nomine zaronem t[em] arphasath qui ita homines suis artib[us] demen- tabant: vt quoscunq[ue] vellēt sensuū: ac membro rum officio t[em] sanitate priuare viderentur: vnde t[em] se quasi deos ab hominib[us] adorari faciebat. Mattheus autem apostolus in eandem ciuita- tem ingressus t[em] apud candacis eanuchū regi- ne: que p[ro]b[abil]issimus diaconus baptizauerat hos spleatus. Ita magorū prestigia detegebat: vt quicquid faciebant hoībus in perniciem: ipse conuerteret in salutē. Omnes quoq[ue] infirmos ad se delaros quacūq[ue] infirmitate curabat. Eu- nuchus autem apostolū interrogante: quomodo tor linguis loqueretur: et intelligeret. Expos- sūt ei mattheus: quomodo in mundi principio vntea lingua hominū per subtilia turri baby- lonis edificare volentium confusa in. lxxij. lin- guas dualia fuit. Et quō spiritus sancto descendē te oīm linguarū sc̄ientia receperissent: vt sicur illi quis p[er] turrim factā vsc[er] ad celū edificare vole- bant: p[er] confusione linguarū ab edificio cessa- uerūt: sic apostoli per oīm linguarū notitiam tur- rim: non de lapidibus: sed de virtutibus consti- tuerent: per quā credētes celum ascenderent. Tunc superuenit: qui diceret magos illos cū singulis aduenire draconibus: qui ignem sul- phureum ex ore t[em] naribus enomētes: homines occidebant. Apostolus autē signo crucis se mu- niens ad eos securus exiuit candace per fene- stram cū plurib[us] spectatē: quē morte dracones viderunt ante pedes eius obdormierant. Cum autem instantē mattheo: vt eos magi excita- rent: t[em] ip̄i eos suis artib[us] excitare non possent. Dixit apostolus eis: q[ui] nisi xp̄m rogasset: draco- nes omnes furore suū in magos excusisset. Et cum populus cōuenisset: precepit illis aposto- lus: vt in noīe ieiū nullum ledentes abirent. Et cōtinuo sine cuiuscōm leſione māsuētissime p[er] por- tam urbis egressi sunt. C[on]cepit autē apostolus de gloria paradisi terrestris magnū sermonem cōteperere: afferens illū cūcris montib[us] eminere: t[em] proximū celo forū: spinas vel tribulos ibi nō esse: illis nec rosas elīmacere: senectutē nō eni- nire: angelorū ibidē organa resonare: aues ad- vocatas continuo obedire. De hoc autē paradi- so terrestri dixit hominē ēiectū p[er]pter peccati fauissime: sed p[er] xp̄i nativitatē t[em] passionē ad para- disum celestē meliore reuocatū ascēdere. Et cū hec populo loqueret: ecce subito tumuli epo-

ritur: in quo regis filius euphron mortuū plan- gebatur. Quē cū magi illi funeri aduocati susci- tare nō possent: si uaserūt regi q[ui] i deoꝝ p[ro]sortū raptus esset: ideoq[ue] illi simulacru t[em] templū cō- strui oportere. Predicat autē eunuchus magos custodiri factēs: instāte regina euphenissa no- mine apostolū aduocauit. Qui oratione sua in uenem protinus suscitauit. Quod cernens rex egyp[ti]us p[er] vniuersas puincias suas edictū mi- sit: vt omnes ad eū cōuenirent: t[em] deū in effigie hoīs latente viderent: venerūt autē cum coronis aureis ei sacrificare volentes. Quos mattheus compescuit: sec[undu]s non deū: sed t[em] servū compio- bant: t[em] sua predicatione plusq[ue]. lx. milia homi- num ad xp̄m conuertit. Regem quoq[ue] cū vñore et filio suscitato: t[em] oī familiā baptizauit: t[em] ipbi- gentiam eius filiā virginē sacro velamine cōf[er]e- crauist. eaq[ue] plusq[ue] ducentis virginibus p[re]fectit. C[on]populus autē de auro t[em] argēto apostolo obla- to: ipso lubente ecclesiam fabricauit: quā infra- des. xx. perfectam: apostolus in nomine res- surrectionis xp̄i sancte dedicauit. Totāq[ue] egypti- prum t[em] ethiopiam ad fidē xp̄i perduxit. Ipse au- tem in ecclesia constructa annis. xxvii. sedit et multos presbyteros t[em] diacones ordinauit. De functo autē rege egyp[ti]o: hyrac[us] rex crudelissi- mus regnū violēter accepit: t[em] euphronē egip- pi filiū elecit. Obtenro autē regno: iphi gentiam virginē cōcupiscēs: dimidiū regni sui apostolo promisit: si cam in suū cōiugium faceret coen- tire. Eūt apostolus dixit: vt iuxta moē prede- cessoris sui die dīcto ad ecclesiam cōueniret: t[em] p[er]tine iphi gentia cū suis virginib[us]: q[ui] bona fint lucta cōiugia ab eodē audiret. Quo rex cū gau- dio festinauit: putans mattheū velle iphi gen- tie cōiugū suadere. Apostolus autē virib[us] t[em] oī po- pulo cōgregatis: de bono matrimonij diu locu- tus: a rege plurimū est laudat[ur]: credēte q[ui] hoc ideo diceret: vt cōsensum virginis ad cōiugū inclinaret. Deinde imperato silēcio sermonem repetit dīces: q[ui] si regis sponsam aliquis ser- uorū vñpare p[re]sumeret: nō solū regis offen- sam: sed mortē incurseret: nō q[ui]xorē durisset: sed q[ui] sponsam dīcti sui cōtra matrimonij federa- violasset. Ita t[em] rex hyrac[us] sc̄ies iphi genitā re- gis eterni sp̄olam effectā: t[em] sacro velamine cō- secratā nō poterat p[ot]eroris sui sp̄olam tolle- re: t[em] suo cōiugio copulare. Quod audiens rex admōdi p[er] ira insaniēs: furib[us]dus abscessit. Apostolus autē oēs ad patētā t[em] cōstātā cōfor- tauit t[em] iphi genitā corā se timore p[er]strata: cū ce- teris virginib[us] benedixit. C[on]post missarū aīte solēnia rex sp̄ularorē misit: qui apostolū iuxta altare stantem vbi corp[us] xp̄i ab eo cōsecrū fue- rat: expāssi manib[us] orante aītero missō gla- dio interfecit: t[em] martyre onio cōsecreauit. xi. Kas- len. octobris. Quod p[er]plūs vñdēs ad palatiū re- gis incendēdum p[er]perabat: sed a presbyteris t[em] diaconibus vñderenti: apostollū martyriū cele-

Liber

brarunt. Corpus eius in montibus parthorū honorifice considerunt. Quod processu temporis inde translatu apud salernū digna veneratione quiescit. Zaroes autem et arphafath ex eadie qua mattheus regis filium suscitauit in p̄fidam fugerunt: sed eos apostoli symo et iudas ibidem vicerunt: ut dicitur infra in eorum passione. v. kal. nouembris.

De sancta Iphigenia virginine. Cap. cl.

Iphige-
nia virgo filia
fuit regi egyp-
ti: et discipula
beati matthei
apostoli. Quā

idem apostolus baptizauit: et
eī virgīnē sacroclamīne cō-
seccauit. Cum autē hyrcacus
rex apostolum occidi mandasset: ut supra in eī
proxima passione accum est: iphigeniā virgīnē
cepit de suo confugio appellare: et per matro-
nas missas: ac magorum prestigia propulsare.
Et cum eius animā nullatenus immutare pos-
serat: totam domū eius igne copioso vallauit: ut
eam cum ceteris virginibus concremaret. Apo-
stolus autem cum angelo eidem apparet: omni
ignem ab eius domo effusit. Et erumpens
flamma regis palatum invasit: et vix solo rege
cum filio evadente: cūcra cōsumpsit. Gratius
filius regis a demonio arreptus: patris crimi-
na propalans: ad sepulchrum apostoli propera-
uit. Rex autem turpis leprosus effectus: cum
curari non posset se manu p̄pria interemperat: po-
pulus autem euphonē ab apostolo baptizatus:
regem constituit: qui annis septuaginta regna-
vit: et christi cultum ampliavit: totamq; erbio-
piam ecclesias replevit. Iphigenia autem du-
centarum et amplius virginum mater existens
in sancto proposito perseverans in pace quies-
cit. Eius hystoria merito magistris sui passio-
ne subhacta: q̄r dies dormitionis eius ignoratur.

De sanctis Alexandro epo et her-
culano martyribus. Cap. cii.

Alexander episcopus
et marty cum herculano martyre
rome passus est sub antonino im-
peratore. Qui dum clareret mira-
culis inter cetera lucevit quēdā
gentilem mortuū suscitauit. Illegē surgens pa-
rentibus enarrauit qualiter in carcere obscu-
rissimo positus erat: quidam ho luuenis splen-
didissimus ad eum accesserat: dicens q̄ alexan-
der episcopus ipsum vocabat: vnde statim ipse
ad corpus redierat. Quapropter tam ipse lu-
ceius q̄ parentes cum alijs. cxxv. ad dominum
conuerit sunt: et ab alexandro episcopo baptis-
zati. Hoc audiens antoninus alexandrum per-

Octamus

Cornelium presidem fecit teneri: et vinculum pro-
mam adduct: quem crescentius presbyter et bo-
nifacius: ac Vitalis diacones seculi sunt. Et
dum imperatori presentatus christum confites-
retur paino fistibus cedit: deinde carceri man-
cipatur: datis ei quattuor dierum inducis ad
resipiscendum. Cum autem presbyter Crescen-
tius comes eius ipsum sub arbore desiceretur:
ciatur ei ab angelo alexandrum de carcere suis
se solutum: quod ille ita factum esse comperit.
Et cum christum iterum predicaret: et signis
clareret. Iterum caprus et imperatore antoni-
no tubente in equilevo suspensus est: vnguisq;
toto corpore laceratus: atq; lapidisbus ad late-
ra appositis adustus. Deinde ad ceplum apol-
linis adductus est: ut sacrificaret. Sed cu pars
templi eius oratione corruisset: bestiis exponi-
tur: sed intactus permanens in fornacem mit-
titur: moxq; diuina virtute ignis extinguitur:
et herculanus miles hoc viso ad christum cōuer-
titur: statimq; ambo ip̄i ab imperatore decollari
subetur. Cu aut alexander ad martyriū ducere
quedam vidua ei petenti orariū cōmodauit: qd
ipse se ei remissū pmisit. Quod audieres mi-
litēs vidue illudebant: et orarium amissum dice-
bant. Sancrus autē martyr via claudia vige-
mo ab v̄be militario ductus est: qui orario focu-
los texit: sicq; gladium cu prefato herculano
suscepit: et continuo facto terromotu vicius et
therme corruerunt. Orarium aurem p̄ angelū
vidue restituū est: qd ip̄a militibus rededitib;
ostēdit. Crescentius autē presbyter et alii qui cu
fuerant secuti corpus ip̄ius sepelierunt in los-
co: vbi igne fornaci extinxit. xi. kal. octobris.
Sed postmodū papa damasus crypam fabri-
cauit: et ibidē ipsum mil-
litis martyribus. Cap. cii.

Mauriti dux

sacratisse legio-
nis thebeorum cu
sociis suis expe-
rio: candido: innocētio: victo-
re: vitali: et cōstantio signiferis: ac reliquis eiusdem legio-
nis sanctis militibus sex mil-
ibus sexcentis et sexagintase
passū sunt sub maximiano im-
peratore in galīis ciuitate sedunē in loco qui
dictur au ganum. H̄i thebel dicitur sunt a ciuita-
te eorum: que thebea nūcupatur: que est in par-
tibus orientis ultra fines arabie. Cu enim dico
tianus et maximianus imperatoribus fidē xp̄i
cupientes penitē extirpare: epistolā ad diuer-
sas mūdi partes direxissent: ut xp̄iani sacrifice
re cogeretur: aut diuersis penitē perimeretur:
pluresq; ciuitates in quibus tā xp̄iani domina-
bantur nūcios vacuos remisissent. Imperatores